

RAMON TREMOSA, diputat al Parlament Europeu, publica 'Let Catalonia Vote' (Pòrtic Edicions)

“Ja hem obtingut una gran victòria: la premsa internacional”

Eurodiputat i economista

Ramon Tremosa i Balcells (Sant Boi de Llobregat, 1965), eurodiputat de Convergència Democràtica de Catalunya, doctor en Economia i professor titular del Departament de Teoria Econòmica de la Universitat de Barcelona, exposa la visió més europea del procés sobiranista en el nou llibre que està presentant per tot Catalunya, *Let Catalonia Vote*. Tremosa va militar a CDC del 1985 al 2002, moment en què va sortir del partit pel pacte amb el PP. També va encapçalar la plataforma d'economistes contra l'Estatut del 2006. El 2009 fou cap de llista de la candidatura de CiU al Parlament Europeu i va ser reelegit quatre anys després.

Vic

Ester Torras

Podríem parlar d'aquest llibre com un diari personal on relata l'experiència parlamentària europea?

Explicar el procés i documentar-lo, no només amb premsa i setmanaris sinó també amb articles d'opinió i llibres d'economistes globals, ja hauria servit per fer un llibre. Però he aprofitat l'avinentsa per parlar del Parlament Europeu, de la Unió Europea, de la feina que s'hi ha de fer i de la que hem fet...

Què el va motivar a escriure'l?

No hauria escrit aquest llibre si a Catalunya es llegís tanta premsa internacional com de Madrid. Malauradament, això no és així. No podem tenir opcions de guanyar si ni tan sols la gent sap que a fora la premsa ens té una certa simpatia explícita, que ens hem guanyat durant quatre anys de manifestacions fantàstiques que han meravellat el món. Per tant, tenia un imperatiu de dir “si anem en unes eleccions plebiscitàries, no em perdonaré mai no haver fet aquest llibre”. Independentment d'allà on arribem, ja hem obtingut una gran victòria, que és la premsa internacional. Penso que això els catalans ho haviem de saber. Fins i tot els que volen votar “no”, per tal que

ho facin informats i no perquè els han manipulat barrejant des de Madrid.

D'on prové el títol del llibre, *Let Catalonia Vote*?

Quan el 9 de novembre vam tenir un exercici brutal des de Madrid de menysprear, ridiculitzar, deformar i disminuir aquella gran demostració cívica de més de dos milions de persones votant un diumenge de novembre, la premsa internacional va tornar a quedar parada, igual que amb les manifestacions de l'Onze de Setembre. Mentre que la premsa de Madrid anunciava querelles contra el president Mas i altres membres del seu govern, *The Economist*, el setmanari d'economia, finances i política més influent del món, treu en portada “Let Catalonia Vote”, més un editorial, més quatre pàgines.

En el llibre exposa diversos casos on Espanya gira la cara a recomanacions de bones pràctiques europees impulsades des del Parlament. La impressió que es dona allà és la d'una Espanya sorda?

Totalment. A Espanya hi ha un *status quo* que beneficia les grans multinacionals madrilenyes i els grans funcionaris de l'Estat. Per això, el poder de Brussel·les és un poder que col·lisiona. Quan Brussel·les parla de lliure competència als aeroports, a Espanya està qüestionant

el model d'Aena, o quan es menciona la lliure competència ferroviària o el Corredor Mediterrani està qüestionant el monopoli de Renfe. Els països que lideren la Unió Europea, una unió de bones pràctiques, no ho fan per la dimensió del seu PIB o pels milions d'habitants que tenen sinó perquè són líders en algun aspecte. Espanya no és líder en res i tampoc té cap bona pràctica per oferir. És per això que els espanyols estan tan incòmodes a Brussel·les.

Tot i la simpatia que demostren alguns països europeus envers el procés, cap s'ha mostrat obertament a favor del procés independentista..

Obviament. Els catalans primer hem de fer la feina. La democràcia espanyola ha fet servir durant tres anys un argument que fins ara ha estat vàlid: mai no hi ha hagut en el Parlament de Catalunya una majoria explícitament independentista. Per aquest motiu, Espanya ha perdut tres anys dient

que tot això era un suflé, un *calentón de verano* i un *agravio de calle*. Una manera de mostrar interès sense mullar-se gaire és fer venir una delegació del govern català als diversos països europeus per explicar la seva visió. Aquesta ja ha passat per Bèlgica, Dinamarca, Suècia, Estats Units, Uruguai... Els parlaments estan veient que aquest corrent de fons és molt potent. Ja hi comença a haver aliats, però s'ha de continuar treballant i fer que s'incorpori més gent jove al procés.

L'encaix d'una Catalunya independent a la Unió Europea aplega opinions ben diverses. És incert el futur català dins Europa?

No hi ha cap article que parli d'expulsar un país o una regió de la Unió Europea. El febrer del 2014, ja hi va haver una pàgina del *The Economist* criticant Durão Barroso perquè va forçar unes declaracions en aquest sentit. O l'octubre del 2012, quan el mateix *The Economist* fa una pàgina dient que García-Margallo havia amenaçat de vetar Escòcia i Catalunya: “Una Espanya arruïnada, endeutada i cada dia més dependent del diner del Banc Central Europeu no podrà vetar ningú”. A més, a Catalunya hi ha més de 6.000 multinacionals que no permetran cap expulsió perquè serien les primeres perjudi-

caades.

Durant la campanya electoral, s'ha posat sobre la taula un possible *corralito* en cas d'independència. S'ha de tenir por?

Corralito és el que gairebé hem tingut amb el PP el 2012, amb Bankia i la crisi de l'euro. No hem de tenir por. El dia després, els avions seguiran arribant, els camions seguiran circulant, els vaixells seguiran comerciant, el sol sortirà i farem vida normal. L'economia catalana ja està tan integrada en el cicle econòmic europeu que ni que enviessin la Guàrdia Civil podrien impedir que els camions creuessin la frontera. És inimaginable.

Amb quin moment es quedaria dels cinc anys d'experiència com a diputat del Parlament Europeu?

Quan Martin Schulz va defensar públicament l'ús del català plenari va ser un moment fantàstic. O quan es va aprovar el Corredor Mediterrani per una àmplia majoria, ja que vaig tenir l'ocasió de participar com a diputat en la seva negociació. Aquest és un moment màgic que compensa tantes i tantes renúncies, nits fora de casa i inconvenients familiars. Aquí és quan tot pren sentit perquè és molt difícil en política prometre una cosa en campanya i poder-la ensenyar al cap de cinc anys complerta.

PRESENTACIÓ A VIC

L'eurodiputat Ramon Tremosa va presentar *Let Catalonia Vote* al Temple Romà de Vic, acompanyat pel polític Josep M. Renui, en un acte que va omplir la sala.